

У нашој правној теорији и уставноправној литератури постоје различита гледишта и дефиниције о предмету уставног права. Њих дају сви наши уставни писци почев од оних најстаријих па до ових млађих, данашњих. Ту прво може да се издвоје дефиниција проф. Јована Стефановића по коме је предмет уставног права организација државе, односно прецизније начела друштвеног и државног уређења, организовање и деловање главних државних органа и њихови међусобни односи као и њихови односи према грађанима. За академика, проф. А. Фиру, предмет уставног права чини уставни поредак одређеног друштва и он обухвата како уставне и друге норме, тако и саму друштвену праксу у којој се ове норме реализују. За проф. Павла Николића, предмет уставног права чине три међусобно повезана елемента који чине целину и то: 1) организација државне власти и механизам управљања уопште, 2) политички процеси путем којих се остварује власт и управља друштвом односно државом као и 3) субјекти који се јављају као носиоци власти и управљања као и они који подлежу актима власти. Доајен наше правне и политичке науке, проф. Јован Ђорђевић сматра да предмет уставног права чине основни политички односи као посебна сфера и израз институционализованих и динамизираних друштвених односа. Ти политички односи су институционализовани у политичкој власти и акцијама и статусима друштвених група и појединаца у правцу учвршћивања, мењања или освајања власти и тиме успостављања и нових функција, статуса и улоге друштвених група и појединаца у политици и друштву. Бањалучки професор Уставног права, Рајко Кузмановић под предметом уставног права подразумева устав у материјалном смислу, а то гледиште деле и други наши уставни писци (Р. Марковић, М. Царевић, А. Ђурђевић и др.). Из плејаде млађих уставних писаца, један од њих, др Славко Лукић, проф. Уставног права у Подгорици, покушава да резимира различита гледишта о предмету уставног права и даје своје виђење, мишљење о њему. Тако, он сматра да уставно право изучава основне друштвене односе у једној држави, а то су политички односи и то они везани за устројство, организацију државне власти, међусобне односе између државних органа, као и односе између њих, државе и појединаца.

4. МЕТОД УСТАВНОГ ПРАВА

Уставно право као наука, научна дисциплина, се служи одређеним методима, поступцима путем којих сазнаје, изучава свој предмет. Као и